

[Henning Philipsen.]

ven, men der er ingen, der forbyder det almennyttige byggeri at tage en højere husleje, hvis det skønnes nødvendigt under hensyn til omkostningerne. Det er der ingen der forbyder. For det andet: der er fri huslejefastsættelse i parcelhusbyggeri. Ingen forbyder en parcelhusejer at pålægge sig selv højere husleje ved f. eks. at optage nye lån til udvidelser eller til forbedringer af sit hus. Tilbage er der altså kun det private udlejningsbyggeri, såvel den gamle, bestående som det nye, der eventuelt måtte komme, som er belagt med huslejerestriktioner. Ja men hvorfor siger man så ikke rent ud — det synes jeg man skulle gøre — at det, man ønsker at sikre med det, man kalder et frit boligmarked, det er udlejerens ret til at tage den husleje, han kan få, afhængig af, hvor mange der står i boligkøen? For det er jo det, der er resultatet. Det er jo det eneste sted, man kan optræde på den facon.

Jeg synes, VKR har et ansvar, et hovedansvar for årtiers forfejlet boligpolitik i dette land og i særdeleshed for de 3½ år, de havde flertallet i folketinget, og det skal de ikke have lov til at løbe fra. Hvis situationen er så katastrofal, som de i hvert fald igennem deres dagblade giver udtryk for, hvorfor brugte man så ikke sit flertal, dengang man havde det største flertal, man har haft i dette århundrede, til at gøre noget ved tingene i stedet for at lade dem flyde — og guderne skal vide, at det flød endnu mere, end det gør nu.

Som en søgt undskyldning for, at man har forkvaklet boligbyggeriets situation her i landet, kastede man sig, da man fik en ny regering og fik en ny boligminister, ved den først givne lejlighed og siden ved mange andre lejligheder over én bestemt del af boligbyggeriet, nemlig det almennyttige byggeri; det gjorde man til syndebug for sine egne fejltagelser og for sin egen fejlslagne økonomiske politik. Sådan har man båret sig ad, sådan bar man sig ad, og jeg har ligesom en fornemmelse af, at sådan vil man bære sig ad — indtil man ikke orker det længere, lad mig sige det sådan.

Derfor synes jeg, det er for groft, når hr. Guldberg, som var medlem af den regering, hvis boligminister satte sit navn under alle de garantitilsagn til byggerier, som i dag har vanskeligheder, kun kender ét eneste stereo-

typt angreb på det almennyttige byggeri og dets organisationer som et forsvar for den daværende regerings egen utilstrækkelighed. Hr. Guldberg ved bedre, og derfor synes jeg, det er for groft. Hvis han ikke ved bedre, så er der grund til at have ondt af ham, for hvad er det, han og andre borgerlige politikere siger til befolkningen? Det, man siger, er, at man erkender, at boligforliget var eller er blevet en fiasko, og at det eneste, der skal til, er at gentage den samme fiasko, så skal det nok lykkes. Det er for dårligt efter min opfattelse af et parti og dets ordfører, når det i samme åndedrag vil gøre krav på at skulle være regeringsdueligt.

Jeg bemærkede i hr. Guldbergs tale endvidere, at han f. eks. sagde, at intet område af dansk økonomi har som boligbyggeri været laboratorium for socialistiske eksperimenter, og der kan ikke i praksis gives nogen bedre demonstration af, hvad der sker, hvis man forlader den liberale økonomis grundlag for regulering: konkurrence, tilbud og efterspørgsel og en deraf bestemt prisdannelse.

Hr. Guldbergs hukommelse må være mere end kort, for sagen er jo den enkle, at boligbyggeriet i dette land netop de sidste 25 år har været udsat for den liberale økonomis virkninger, og det er derfor, det er gået galt. Det er jo simpelt hen sådan, at det er tilbud og efterspørgsel, der bestemmer prisen på en bolig. Det er bogstavelig talt afhængigt af, på hvilken dag, på hvilken time obligationerne bliver solgt på Børsen — det afgør huslejen de næste 45 år frem. Det har intet med socialistiske eksperimenter at gøre, og jeg nægter derfor også at tro på, at der skulle være nogen sandhed i det, når hr. Guldberg begynder at citere Karl Marx. Jeg tror, det er noget andet, han har læst i stedet for.

Lad mig gøre det helt klart for vort vedkommende, at den tone, som hr. Guldberg har anlagt over for boligbyggeriet og i særdeleshed over for det almennyttige byggeri, den tone, som han og andre borgerlige politikere har anlagt, viser os, hvad vi skal tage bestik efter, og det må vi jo så gøre. Vi vil derfor sige det rent ud, at skal det fortsætte sådan, så ser vi kun meget, meget små muligheder for noget boligforlig. Jeg synes ikke, I skal være i tvivl om det, og mon ikke erfaringerne fra 1966 må have overbevist selv